

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119205725
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119205725.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48 Bratislava IČO: 35 831 154 zastúpený : JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. mieru XX, A. Y., v konaní o zaplatenie sumy 1.242,57 eura, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 281,63 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania sa zastavuje.
- II. V zastavujúcej časti sa žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 210,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 210,10 eura od 21.04.2019 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.
- V. Vo vyhovujúcej časti sa žalovanej voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná obchodná banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu 1.242,57 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.04.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 13.10.2014 uzatvorená zmluva na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0047131139. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 22,80%, pričom žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 600 eur a bola povinná platiť žalobcovi mesačnú splátku vo výške 20 eur. Keďže si žalovaná svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy nespĺnila, žalobca vystavil ku dňu 06.04.2019 výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2019 s konečným zostatkom 1.242,57 eura a to aj s prihliadnutím na úhrady žalovanej. K žalobe pripojil výpis z Bankomatky Quatro, žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s..

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas vecne odôvodnený odpor, namietajúc pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Ďalej poukázala na nedôvodnosť a neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, pretože tento je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniou právom. Namietala absenciu povinných náležitostí zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách. Splátka nie je rozdelená na istinu a úroky a ďalšie poplatky, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Veriteľ podľa jej názoru použil nekalé praktiky, keď

neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Ďalej použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený, bez možnosti ovplyvniť obsah druhou zmluvnou stranou. Upriamila pozornosť súdu na skutočnosť, že v zmluve nie je uvedená RPMN s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uvedenie nesprávnej výšky RPMN považovala za klamanie spotrebiteľa a porušenie povinnosti dodávateľa podľa § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona ide o nekalú obchodnú praktiku. V závere uviedla, že celkovo čerpala 665,10 eura a zaplatila 455 eur, čím vznikol nedoplatok 210,01 eura (správne malo byť zrejme 210,10 eura). Poukázala na platby vo výške 30 eur, ktoré neboli pôvodne zohľadnené v rozpise splátok, o čom predložila doklady - výpisy z účtu. Požiadala súd o vykonanie kontroly predmetnej zmluvy s poukazom na judikatúru a ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv (čl. 6). Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd odmietol žalobný návrh ako nedôvodný a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

3. K podanému odporu žalovanej sa vyjadril aj žalobca, ktorý poukázal na skutočnosť, že priamo z prvej strany zmluvy vyplývajú všetky náležitosti potrebné k tomu, aby úver mohol byť považovaný za úver s poplatkami a úrokmi. Vzhľadom na revolvingový charakter úveru, nie je možné z objektívnych príčin určiť počet splátok a teda aj konečnú splatnosť. V uvedenej súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Schválením žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Poukázal na skutočnosť, že v súlade s čl. 35 písm. a) Obchodných podmienok jeho právny predchodca listom zo dňa 05.06.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku, z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej, ktoré spočívali v opakovanom neplatení povinných splátok. Ďalej s poukazom na charakter revolvingového úveru poznamenal, že v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť RPMN, pretože sa úvere čerpá podľa vôle dlžníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.01.2011. Vyšpecifikoval rozsah čerpania debetných transakcií žalovanej (pozn. v celkovej výške 665,10 eura). Takisto konkretizoval kreditné operácie žalovanej v celkovej výške 425 eur. Súčasne žalobca zobral svoju žalobu v predmetnom podaní čiastočne späť a to v časti o zaplatenie istiny 251,63 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ako aj v časti 30 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu úhrad žalovanej v dňoch 25.04.2019, 23.05.2019, 25.06.2019 (3 x 10 eur). Zároveň upravil petit a navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 960,94 eura, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 990,94 eura od 21.04.2019 do 25.04.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 980,94 eura od 19.04.2019 do 23.05.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 970,94 eura od 24.05.2019 do 25.06.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 960,94 eura od 26.06.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ku svojmu podaniu predložil zároveň aj predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti spolu s doručenkami a cenníkom VÚB, a.s.

4. V priebehu konania prišlo k zmene strany sporu, pričom na miesto pôvodného žalobcu (Všeobecná obchodná banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s.) vstúpil do konania súčasný žalobca. Súd uvedenú zmenu strany sporu povolil uznesením, č. k. 14Csp/61/2019-78 zo dňa 29.10.2019. Vzhľadom na uvedené, aktívna legitímácia svedčí žalobcovi, pretože pôvodný žalobca preukázal podanie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej na poštovú prepravu, čím splnil podmienky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupca žalobcu, ako aj žalovaná výslovne súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti a to s poukazom na § 1 ods. 1 písmeno p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní, verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu. Právny zástupca žalobcu ďalej na výzvu súdu, aby predložil potvrdzujúci list o schválení žiadosti úveru č. 47131139 takto neučinil s odôvodnením, že zmluva vznikla akceptáciou zo strany banky.

6. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovanej vychádzal z dôkazov, ktoré strany konania súdu predložili a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav :

7. Zo žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro č. 47131139 zo dňa 13.10.2014 súd zistil, že žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. o úver s podmienkami: úverový rámec vo výške 600 eur, štandardná mesačná splátka v sume 20 eur (deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci), štandardná úroková sadzba 22,80 %, RPMN 25,90%. Ďalej z uvedenej žiadosti, a to z časti III. podmienky úveru vyplynulo, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počet splátok 12, prvá a posledná splátka boli 50 eur a posledná splátka 137,14 eura, celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úver predstavovali sumu 87,14 eura, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ splatiť predstavovala sumu 687,14 eura, priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku bola 24,36% p. a., s dobou trvania zmluvy na neurčito a termín konečnej splatnosti bol viazaný na deň zániku zmluvy alebo vyhlásenie okamžitej splatnosti.

8. Súčasťou predmetnej žiadosti boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len „Obchodné podmienky“), ktoré boli podpísané žalovanou dňa 29.09.2014 V Obchodných je v článku II v bode 2. uvedené, že prijatím a schválením Žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci so Správcom. Banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí Zmluvy vydaním potvrdzujúceho listu o schválení Žiadosti a uzavretí Zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia zmluvy. Potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy. V článku II v bode 4 je uvedené, že vydanie Karty je podmienené schválením Žiadosti Bankou a stanovením úverového rámca a štandardnej splátky. Z obchodných podmienok, z článku V, bod 35 písm. a) vyplýva, že ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote banka má právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný.

9. Výpisom z bankomatky Quatro za obdobie od 21.10.2014 do 31.03.2019 zo dňa 06.04.2019 mal súd za preukázané, že žalobca evidoval za uvedené obdobie debetné transakcie v sume 1667,57 eura, z čoho žalovaná čerpala celkom 665,10 eura (čo nebolo sporné, keďže uvedenú skutočnosť potvrdili žalobca, ako aj žalovaná), pričom ostatné debetné položky vo výpise tvoria poplatky a úroky. Listom, nazvaným ako predžalobná upomienka zo dňa 04.05.2016, ktorý bol žalovanej doručený dňa 10.05.2016 (č. l. 103) právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že ak do 11.05.2016 nepríde k úhrade pohľadávky splatnej dňa 03/2016 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.06.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku v celkovej výške 744,31 eura a žalovanú vyzval k bezodkladnej úhrade tohto zostatku. Uvedené oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 10.06.2016 (č. l. 102)

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa §146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh späť v časti o zaplatenie sumy 281,63 eura (251,63 eura bez dôvodu a 30 eur z dôvodu úhrad žalovanej) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 281,63 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesné zavinenie na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS

563/01 alebo I. ÚS 469/04). Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti zisťoval zavinenie na zastavení konania niektorej zo strán konania. V uvedenom prípade možno konštatovať, že procesné zavinenie na zastavení konania možno pričítať žalobcovi v časti konanie o zaplatenie sumy 251,63 eura a v časti 30 eur takisto žalobcovi, pretože žalovaná z uvedenej sumy plnila sumu 20 eur pred podaním žaloby (v dňoch 25.04.2019 a 23.05.2019) a zostávajúcu časť sumy - 10 eur až po podaní žaloby (25.06.2019). K zastaveniu konania teda prišlo pre správanie žalobcu. S poukazom na uvedené, čiastočné zastavenie konania zaviniť žalobca, preto by mal nárok na náhradu trov konania patriť žalovanej. Žalovanej však nie je možné priznať nárok na náhradu trov konania, pretože jej žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu žiadne nevyplývajú. Vzhľadom na to, súd rozhodol, že v zastavujúcej časti sa žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Súčasne súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

14. Podľa § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a 44 ods. 1, § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia žiadosti (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia žiadosti), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia žiadosti), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia žiadosti) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Predmetom konania po čiastočnom späťvzátí zo strany žalobcu ostalo len zaplatenie sumy 960,94 eura spolu s príslušenstvom. V konaní nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver zo strany právneho predchodcu žalobcu, rovnako sporný nebol ani úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška

peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná čerpala prostredníctvom kreditnej karty. Súd posúdil uvedenú zmluvu a daný právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú nielen ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj predpisy Občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch. Právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení právneho vzťahu nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade predmetom sporu je revolvingový úver, ktorý spĺňa charakteristiku spotrebiteľského úveru v zmysle jeho pozitívneho vymedzenia podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zároveň nespadá ani pod jeden z prípadov vylúčenia spotrebiteľského úveru, ktoré sú uvedené v § 1 ods. 3 tohto zákona. Preto aj pre revolvingový úver je potrebné aplikovať ust. § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 z.z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy).

22. Žalobca na výzvu súdu nepredložil ku dňu pojednávania potvrdzujúci list o schválení žiadosti úveru č. 47131139, a to za účelom preukázania dodržania písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy, ktorú povinnosť ukladá priamo ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Hoci žalovaná nespochybňovala túto skutočnosť, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor, t. j. spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, v ktorom je súd povinný poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľke vyššiu mieru ochrany, teda skúmať niektoré skutočnosti týkajúce sa zmluvného vzťahu, aj keď ich sama nenamieta, čo je odrazom vyššej miery ochrany slabšej strany v spotrebiteľskom spore. Vzhľadom na uvedené, súd podrobil prieskumu predmetnú spotrebiteľskú zmluvu z toho pohľadu, či spĺňa obligatórne náležitosti, predovšetkým z hľadiska dodržania (písomnej) formy požadovanej zákonom o spotrebiteľských úveroch pre tento typ zmluvy. Žalobca tvrdil, že dňa 13.10.2014 bola uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, kde mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600 eur a stanovenú štandardnú mesačnú splátku vo výške 20 eur. Žalovanej mal byť doručený Potvrdzujúci list, v ktorom mal byť uvedený schválený úverový rámec a mesačná splátka, a tento mal byť súčasťou Zmluvy. Uvedený Potvrdzujúci list však nie je priložený k uzatvorenej zmluve a žalobca jeho existenciu súdu nepreukázal. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca so žalovanou neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to precizuje § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže písomná forma bola dodržaná len pri žiadosti o vydanie karty Quatro, pričom účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky, ktorou bolo vydanie Potvrdzujúceho listu žalovanej s uvedením výšky úverového rámca a mesačnej splátky. Argumentácia žalobcu, že potvrdzujúci list nie je dokladom preukazujúcim vznik zmluvy je v tomto prípade irelevantná, pretože sám žalobca, resp. jeho právny predchodca nedodrжал podmienky uvedené v žiadosti o aktivácii Bankomatky Quatro, v dôsledku čoho je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a to pre nedodržanie zákonom ustanovenej písomnej formy.

23. Súd mal tiež za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve (ak by súd aj pripustil jej platnosť a účinné uzavretie v písomnej forme, čo však vzhľadom na vyššie uvedené výklady nie je možné), ktorá je v podstate žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru je totiž uvedená mesačná splátka sumou 20 eur pre úverový rámec 600 eur bez uvedenia počtu splátok, pričom z uvedeného v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva ani, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Okrem toho, v samotnej žiadosti je veľmi zmätočne v časti III. podmienky úveru drobným písmom uvedené, že prvá a predposledná splátka je vo výške 50 eur a posledná 137,14 eura a počet splátok 12. V tomto prípade, žalovaná ako spotrebiteľka nemohla mať pozitívnu vedomosť, akú splátku má v skutočnosti plniť, keďže žalobca v predmetnej žiadosti veľmi zmätočne až nezrozumiteľne uvádzal viaceré údaje o viacerých splátkach. V Obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej Zmluvy, je v článku VI. Úroky a poplatky, v bode 37 uvedené, že dlžný zostatok s výnimkou úrokov vypočítaných na základe Sankčnej úrokovej sadzby sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní v roku 365. Výška štandardnej úrokovej sadzby a sankčná úroková sadzba je variabilná, určuje ju banka v zmluve alebo v cenníku. V samotnej žiadosti je uvedená len výška žalovaným žiadanej pevnej mesačnej splátky vo výške 20 eur a tiež navrhovaný úverový rámec vo výške 600 eur spolu so štandardnou úrokovou sadzbou vo výške 22,80 % p.a.. Až z ďalších listín malo vyplývať, aký úverový rámec bol

žalovanému schválený. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach je teda neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného nevyplýva ani výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, pričom priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania Zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Poukaz žalobcu na to, že pri revolvingovom úvere nie je možné uviesť RPMN súd nepovažoval za dôvodný, nakoľko aj pri revolvingových úveroch sa na základe dohodnutých podmienok výška RPMN dá určiť i keď sa v dôsledku postupného čerpania môže meniť. Okrem toho, súd sa nestotožnil argumentáciou žalobcu ohľadne nemožnosti presného určenia RPMN aj preto, že sa údaj o RPMN uvádza v štatistike NBS a to aj pri kreditných kartách, takže aj z toho možno vyvodiť, že RPMN sa vypočítať dá. Ďalej je podľa názoru sudu nepochybné, že údaj o RPMN je potrebné považovať za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Navyše z tvrdenia žalobcu vyplýva, že uvedený indikatívny výpočet RPMN zodpovedá zákonu č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2, pričom súd dodáva, že v danom prípade sa na zmluvu aplikujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a nie ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. Keďže neuvedenie RPMN v zmluve namietala aj žalovaná, súd sa s poukazom na vyššie uvedený výklad vo svojej podstate stotožnil s jej námietkami.

24. Vo vzťahu k ďalším námietkam žalobcu, ako aj žalovanej súd uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06).

25. Súd zároveň z úradnej povinnosti skúmal, či právo veriteľa - žalobcu nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia. Pretože v danom prípade išlo o zmluvu (bez dodržania písomnej formy) uzatvorenú na dobu neurčitú, súd posúdil podľa obsahu listinu nazvanú ako „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 05.06.2016 v spojitosti s § 14 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako výpoveď podľa čl. X bod 61 obchodných podmienok, v ktorom si strany sporu dohodli 2 mesačnú výpoveď, ktorá začala plynúť okamihom doručenia písomnej výpovede druhej strane. Samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo doručené žalovanej dňa 10.06.2014, čo preukázateľne vyplýva z doručky (č. l. 102). Dvojmesačná výpovedná lehota uplynula dňa 10.08.2016. Žalobca si tak žalobu na súde mohol uplatniť najskôr dňom 11.08.2016 a keďže toto právo bolo uplatnené dňa 28.05.2019 bolo uplatnené v 3 - ročnej premlčacej dobe, ktorá by uplynula 11.08.2019.

26. Vzhľadom na vedené skutočnosti má súd za to, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (nedodržanie písomnej formy a absencia niektorých obligatórnych náležitostí zmluvy) a teda žalobca má nárok len na vrátenie sumy, ktorá bola žalovanej reálne poskytnutá. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, a medzi stranami aj nesporné, že žalovaná celkovo čerpala sumu 665,10 eura a vrátila žalobcovi sumu 455 eur (425 eur operácie vykonanej žalovanou a 30 eur ďalšie úhrady), preto súd priznal žalobcovi len dlžnú istinu vo výške 210,10 eura. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine aj na úhradu úroku z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania 5% ročne podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola dňa 21.04.2019, od kedy žalobca požaduje úroky z omeškania priznať v žalobe 0 % a žalobcovi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, pretože 21.04.2019 bola už žalovaná s celou dlžnou sumou v omeškaní. Súd uložil žalovanej, aby zaplatila dlžnú sumu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nezistil žiadne okolnosti odôvodňujúce uloženie inej lehoty na plnenie.

27. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, keďže vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je žalovaná povinná vrátiť iba rozdiel skutočne čerpanej sumy a úhrad, ktoré realizovala, t.j. 210,10 eura

s prislúchajúcom úrokom z omeškania. V ostatnej časti súd považoval žalobu za nedôvodnú z dôvodov vyššie uvádzaných.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, s poukazom na § 262 odsek 1 CSP a to v rozhodnutí ktorým sa konanie končí. Žalobca sa po späťvzatí domáhal zaplatenia sumy 990,94 eura, pričom bol úspešný len v časti o zaplatenie sumy 210,10 eura, čo predstavuje úspech 21,86% a žalovaná bola úspešná 78,14 %, pričom jej celkový úspech predstavoval 56,28 %. I keď bola žalovaná úspešnejšia vo vyhovujúcej časti, súd jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože jej žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, ani jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ktorá lehota podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v čase odo dňa účinnosti tohto zákona t.j. od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynie, a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.